

Стойнка.

Ти ма плашишъ! Не знаешъ ли ти, че азъ сто пѣти повече би желала да изпълнишъ своите заплашвания, не-желал да та гледамъ предъ очите си? (Показва си гърдите.) Удрий, куче! Бѣснѣй, вонѣща живнице! Не боя са азъ ни отъ тебе, ни отъ твоиятъ гнѣвъ!

Мидтатъ (ухилено).

Обичамъ та и когато си сжрдита. Да ти кажа право, мене е жално да та убия, ако ти и да си достойна за смъртъ. Азъ обичамъ сжрдитите жени. Я разсжрди са още веднашъ, Стоенке! Ха-ха-ха! Сега азъ твърде добре вече вида, че и ягнетата могатъ да са сжрдатъ. Азъ та обичамъ още повече, когато са сжрдишъ и когато ма псувашъ. Сжрди са де!

Стойнка

А азъ та ненавиждамъ и тогава, когато си добаръ. А какво можешъ ти да ми направишъ? Ще ма убиешъ? Голѣма работа!. „Мидтатъ-паша убилъ едно момиче, което не поискало да бѣде безчестно“, щатъ да кажатъ хората, и твоята юнашка слава ще да са увеличи. Кокосарете убиватъ само жените и вжрзаните. Коли де! Ехъ, ти, анадолска помийо! Излжганъ си, Мидтате, Стойнка не е отъ ония жени!...

Мидтатъ.

Ще видимъ. (На жените). Хайде вжрвете си сички; да останатъ само Елмазътъ, Фатмето и Зюмбултъ. (Жените, заедно съ арапкините и харемъ-кехаята, отиватъ; оставатъ само три кадѣни. Единъ отъ евнухите хваща Стойнка за рѣба и води я).

ЯВЛЕНИЕ IV.

Мидтатъ-паша и трите ханѣми; а послѣ харемъ-кехаята. Ханѣмите сѣдатъ около Мидтата така: едната сѣда отъ дѣснага му страна; другата — отъ лѣвата; а третата му лѣга на колѣните.